

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ความเป็นมา

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. การเข้าเป็นภาคีพินารมาดริด (Madrid Protocol) และการขยายขอบเขตความคุ้มครองการปรับปรุงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และระยะเวลาการจดทะเบียน การปรับปรุงค่าธรรมเนียม ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีการปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ นี้ คณะรัฐมนตรีได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้ลงมติเห็นชอบสมควรประกาศเป็นกฎหมายในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ปัจจุบันกฎหมายเครื่องหมายการค้า ที่ใช้บังคับอยู่จึงมีจำนวน ๓ ฉบับ

๑. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๙ ก ฉบับพิเศษ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔ หน้า ๗
วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ จึงล้าสมัยและไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้เพียงพอ ประกอบทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่แพร่หลายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายของต่างประเทศหลายประเทศแล้ว ก็ยังไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไทย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติดังกล่าวยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม เช่น มิได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ตลอดจนสิทธิของผู้จดทะเบียนไว้ให้ชัดเจน ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๖ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๑๒๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔ (มาตรา ๓)

๒. กำหนดบทนิยามความหมายของคำว่า “เครื่องหมาย” “เครื่องหมายการค้า” “เครื่องหมายบริการ” “เครื่องหมายรับรอง” “เครื่องหมายร่วม” “ผู้ได้รับอนุญาต” “นายทะเบียน” “อธิบดี” “คณะกรรมการ” “รัฐมนตรี” (มาตรา ๔)

๓. หมวด ๑ เครื่องหมายการค้า

๓.๑ ส่วนที่ ๑ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (มาตรา ๖ – มาตรา ๒๘)

๑) เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังนี้

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่น

ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันก็ได้ แต่ต้องระบุนายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้

๓) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓.๒ ส่วนที่ ๒ การรับจดทะเบียนและผลแห่งการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (มาตรา ๒๙ – มาตรา ๔๗)

๑) เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นควรรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น เมื่อได้มีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบและให้ชำระค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน การประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียน ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒) เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ให้นายทะเบียนออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓) เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้

๓.๓ ส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (มาตรา ๔๘ – มาตรา ๕๒)

๑) สิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้แล้ว ย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้

- ในกรณีที่มีการโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน ให้ผู้โอนหรือผู้รับโอนแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน

- ในกรณีที่ผู้ขอจดทะเบียนตาย ให้ทายาทคนหนึ่งคนใดหรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้นายทะเบียนทราบก่อนการจดทะเบียน เพื่อดำเนินการรับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนนั้น

๒) สิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้ว ย่อมโอนหรือรับมรดกกันได้ ทั้งนี้ จะเป็นการโอนหรือรับมรดกพร้อมกับกิจการที่เกี่ยวกับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือไม่ก็ได้

๓) เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้เป็นเครื่องหมายชุนั้น จะโอนหรือรับมรดกกันได้ต่อเมื่อเป็นการโอนหรือรับมรดกกันทั้งชุด

๔) การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓.๔ ส่วนที่ ๔ การต่ออายุและการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (มาตรา ๕๓ – มาตรา ๖๗)

๑) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียน

๒) เจ้าขอเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตนให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓) ในกรณีที่เจ้าขอเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลา ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียน

๓.๕ ส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (มาตรา ๖๘ – มาตรา ๗๙)

๑) เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วจะทำสัญญาอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้เครื่องหมายการค้าของตน สำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ทั้งหมดหรือบางอย่างก็ได้ สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อนายทะเบียน การขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒) ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนเสียเองหรือจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากผู้ได้รับอนุญาตใช้เครื่องหมายการค้าที่ตนอีกก็ได้

๔. หมวด ๒ เครื่องหมายบริการและเครื่องหมายรับรอง (มาตรา ๘๐ – มาตรา ๙๓)

๔.๑ กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการโดยอนุโลม และให้คำว่า “สินค้า” ในบทบัญญัติดังกล่าวหมายความถึง “บริการ”

๔.๒ กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายรับรองโดยอนุโลม

๔.๓ สิทธิในเครื่องหมายรับรองสิ้นสุดลง เมื่อเจ้าของเครื่องหมายรับรองนั้นตายหรือสิ้นสภาพบุคคล

๕. หมวด ๓ เครื่องหมายร่วม (มาตรา ๙๔)

กำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้ามาใช้บังคับแก่เครื่องหมายร่วมโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ ส่วน ๕

๖. หมวด ๔ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า (มาตรา ๙๕ – มาตรา ๑๐๒)

๖.๑ คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ประกอบด้วย อธิบดีกรมทะเบียนการค้า เป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุดหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่น้อยกว่าสี่คน แต่ไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

๖.๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน

๒) สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ และเครื่องหมายรับรอง

๓) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศ

๔) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

๖.๓ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

๗. หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด (มาตรา ๑๐๓ – มาตรา ๑๐๖)

๗.๑ ในระหว่างเวลาทำการ บุคคลใด ๆ มีสิทธิมาตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม สารบบเครื่องหมายดังกล่าว ขอคัดสำเนาหรือขอให้รับรองสำเนาเอกสาร หรือขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับรายการจดทะเบียนโดยเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

๗.๒ หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้จดทะเบียน ผู้คัดค้าน เจ้าของ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมที่ได้จดทะเบียนแล้ว ผู้ได้รับอนุญาต หรือบุคคลอื่นใด ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ สำนักงานหรือสถานที่ที่ระบุไว้ในคำขอจดทะเบียน

๗.๓ ในกรณีที่นายทะเบียนร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมหรือให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต ให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ให้นายทะเบียนได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสีย ตามพระราชบัญญัตินี้

๘. หมวด ๖ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๐๗ – มาตรา ๑๑๖)

๘.๑ บุคคลใดยื่นคำขอ คำคัดค้าน หรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการขอจดทะเบียนการแก้ไข เปลี่ยนแปลงการจดทะเบียน การต่ออายุการจดทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือ เครื่องหมายบริการ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่นายทะเบียนหรือคณะกรรมการ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๒ บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๘.๓ บุคคลใดเลียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๙. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๑๗ – มาตรา ๑๒๓)

เครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียน คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า บรรดาคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน คำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความ ที่ได้จดทะเบียนแล้ว คำขอจดทะเบียนโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า และคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้า ที่ได้ยื่นไว้ การอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนและการคัดค้านการจดทะเบียน ตามพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๕๓๔ ให้ยังคงใช้บังคับได้ตามพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๒๙ ก วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ หน้า ๑๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การเจรจาการค้าพหุภาคีรอบอุรุกวัยที่นานาประเทศได้ทำความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและจัดตั้งองค์การการค้าโลกได้เสร็จสิ้นลงและมีผลใช้บังคับแล้ว ทำให้ประเทศไทย ซึ่งเป็นภาคีสมาชิกองค์การการค้าโลกมีพันธกรณีที่จะต้องออกกฎหมายอนุวัติการให้สอดคล้องกับความตกลงดังกล่าว เพื่อให้การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะของเครื่องหมายการค้าและเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้า การสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าและการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง การเก็บค่าธรรมเนียมในการโฆษณาการค้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า และองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า รวมทั้งเพิ่มเติมให้มีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กับเพิ่มเติมอำนาจของนายทะเบียนในส่วนของ การพิจารณาคัดค้าน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๒๘ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” และคำว่า “อธิบดี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้โดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา (มาตรา ๓)

๒. ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

๓. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

๔. ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะ (มาตรา ๖)

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องเครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน (มาตรา ๗)

๖. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องในกรณีที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า หากคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นไปตามที่กำหนดในอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่าคำขอดังกล่าวเป็นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๘)

๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องบุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน

เครื่องหมายการค้าออกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๙)

๙. ให้เพิ่มความจำเป็นมาตรา ๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องในกรณีที่มีการนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้ออกแสดงในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่ภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีดังกล่าวจัดขึ้น หรือรัฐบาลไทยรับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศนั้น เจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่นำออกแสดงในงานแสดงสินค้าดังกล่าวในราชอาณาจักรภายใน ๖ เดือนนับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดงหรือวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็นการขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘ (มาตรา ๑๐)

๑๐. ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๑๑)

๑๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน (มาตรา ๑๒)

๑๒. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องในกรณีตามมาตรา ๓๒ ถ้านายทะเบียนยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยคำคัดค้านนั้น ให้รอการวินิจฉัยไว้ก่อนจนกว่าจะพ้นกำหนดเวลาการอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือจนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ วรรคสองหรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี (มาตรา ๑๓)

๑๓. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่ชักช้า (มาตรา ๑๔)

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องเมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร เป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น (มาตรา ๑๕)

๑๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องผู้มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าใดได้ (มาตรา ๑๖)

๑๖. ให้เพิ่มความจำเป็นวรรคสามของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด (มาตรา ๑๗)

๑๗. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องให้มีคณะกรรมการเรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า” ประกอบด้วยอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นประธานกรรมการ เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน อัยการสูงสุด หรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านกฎหมายหรือการพาณิชย์ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับ

ทรัพย์สินทางปัญญาหรือเครื่องหมายการค้าไม่น้อยกว่า ๘ คนแต่ไม่เกิน ๑๒ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ (มาตรา ๑๘)

๑๘. ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการพิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า หรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๙)

๑๙. ให้เพิ่มความเป็นวรรคสี่ของมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณาตามมาตรา ๙๖ (๑) หรือ (๒) ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นเข้าร่วมประชุมในเรื่องดังกล่าว (มาตรา ๒๐)

๒๐. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๙๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๖ (๑) และ (๒) คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อดำเนินการแล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัยต่อไป (มาตรา ๒๑)

๒๑. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง เครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามแบบที่อธิบดีกำหนด (มาตรา ๒๒)

๒๒. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๖ ทวิ มาตรา ๑๐๖ ตริ และมาตรา ๑๐๖ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องกำหนดให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ และกำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (มาตรา ๒๓)

๒๓. ให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑๒ ทวิ และมาตรา ๑๑๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับเรื่องการกำหนดโทษผู้ที่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ที่ไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๖ ทวิ (มาตรา ๒๔)

๒๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน เกี่ยวกับเรื่องในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ การกระทำ หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (มาตรา ๒๕)

๒๕. ให้ยกเลิก (๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (มาตรา ๒๖)

๒๖. บรรดาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง และคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๒๗)

๓. พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ หน้า ๒๓

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ มาตรา ๓๑ จะให้ใช้บังคับเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังไม่ครอบคลุม ประกอบกับประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งพิธีสารที่เกี่ยวกับความตกลงมาดริดเรื่องการจัดทะเบียนระหว่างประเทศของเครื่องหมาย (พิธีสารมาดริด) ซึ่งพิธีสารดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้มีการยื่นคำขอรับความคุ้มครองเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ในประเทศภาคีแห่งพิธีสารมาดริด โดยการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเพียงครั้งเดียวเพื่อขอรับความคุ้มครองไปยังประเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาคีแห่งพิธีสารมาดริดได้ สมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าและแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริดดังกล่าว นอกจากนี้ ในปัจจุบันมีการนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ในลักษณะเป็นการหลอกลวง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณชนและเจ้าของเครื่องหมายดังกล่าว สมควรกำหนดฐานความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการกระทำดังกล่าว รวมทั้งสมควรปรับปรุงขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้มีความชัดเจนและรวดเร็วมากขึ้น และปรับอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๙ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔)

๒. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการออกกฎกระทรวงลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

๓. กำหนดลักษณะอันเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพ รูปร่าง หรือรูปทรงและเสียง ที่กฎหมายกำหนดให้ถือว่ามีความลักษณะบ่งเฉพาะ เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล และแก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายตามหลักเกณฑ์ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗)

๔. ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๕. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วและการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้า และลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๖. ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเป็นเครื่องหมายชุด (ยกเลิกมาตรา ๑๔ และมาตรา ๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙)

๗. ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียนและการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๘. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๙. ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๑๐. กำหนดให้การโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า สามารถแยกโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างได้ (เพิ่มมาตรา ๔๙ วรรคสอง)

๑๑. กำหนดให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันให้แก่เจ้าของหลายรายได้ ในกรณีที่ผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๙ เป็นผู้ยื่นคำขอจดทะเบียน หรือเป็นผู้รับโอนหรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียน และได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้โอน ผู้รับโอน หรือผู้รับมรดกสิทธิในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วทุกราย แล้วแต่กรณี (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๑๒. กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มี การแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๑๓. แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอต่ออายุการจดทะเบียนได้หลังวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่งของนายทะเบียน

จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๑๔. กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

๑๕. เพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริด (เพิ่มหมวด ๑/๑)

๑๕.๑ กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า มาใช้บังคับแก่การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายใต้พิธีสารมาดริดโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙/๓)

๑๕.๒ กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักร โดยกำหนดว่าต้องเป็นผู้ซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนหรือเป็นผู้ซึ่งได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ในราชอาณาจักร และมีสัญชาติไทยหรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือมีสถานประกอบอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรมและยังคงประกอบการอย่างจริงจังในประเทศไทย (มาตรา ๗๙/๔)

๑๕.๓ กำหนดสิทธิของผู้ยื่นขอจดทะเบียนระหว่างประเทศในราชอาณาจักรว่ามีสิทธิขอรับความคุ้มครองต่อภาคีอื่นได้ และอาจขอรับความคุ้มครองเพิ่มเติมภายหลังจากที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศแล้วก็ได้ (มาตรา ๗๙/๕)

๑๕.๔ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการกรณีที่ได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้ว โดยเมื่อได้รับแจ้งการขอจดทะเบียนระหว่างประเทศที่ระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรจากสำนักระหว่างประเทศแล้วให้ถือว่าเป็นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร และให้นายทะเบียนดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าฯ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียน ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงและในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าอาจมีการคัดค้านเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนเนื่องจากการคัดค้านนั้น ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุแห่งการคัดค้านไปยังสำนักระหว่างประเทศภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงหากไม่มีการแจ้งไปยังสำนักระหว่างประเทศดังกล่าว ให้ถือว่านายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น โดยผลของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว ให้ได้รับความคุ้มครองเช่นเดียวกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๗๙/๖)

๑๕.๕ กำหนดวันที่มีผลเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยกำหนดให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศต่อสำนักงานต้นทางเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น เว้นแต่ในกรณีที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเกินระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ถือว่าวันที่สำนักระหว่างประเทศได้รับคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น และให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนและอาจต่ออายุได้ (มาตรา ๗๙/๗)

๑๕.๖ กำหนดกรณีที่มีการระบุขอรับความคุ้มครองในราชอาณาจักรภายหลังที่สำนักระหว่างประเทศได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้า นั้นได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่สำนักระหว่างประเทศได้บันทึกการขอรับความคุ้มครองในทะเบียนระหว่างประเทศ และให้วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเป็นวันเดียวกับวันสิ้นอายุในทะเบียนระหว่างประเทศนั้น และอาจต่ออายุได้ (มาตรา ๗๙/๘)

๑๕.๗ กำหนดกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไว้แล้วในราชอาณาจักรเป็นเครื่องหมายเดียวกันกับเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศซึ่งได้รับความคุ้มครองในราชอาณาจักรแล้ว และเป็นของเจ้าของเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นอาจขอให้นายทะเบียนบันทึกว่าเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนระหว่างประเทศมีผลแทนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่างที่ตรงกันก็ได้ โดยไม่กระทบถึงสิทธิที่ได้มาจากการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรที่มีอยู่ก่อน (มาตรา ๗๙/๙)

๑๕.๘ กำหนดกรณีที่คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้ ณ สำนักงานต้นทาง รวมถึงทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนตามคำขอดังกล่าว หรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนไว้ ณ สำนักงานต้นทาง ซึ่งใช้เป็นฐานในการยื่นคำขอจดทะเบียนระหว่างประเทศสำหรับเครื่องหมายการค้ารายใด ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธ หรือเพิกถอน แล้วแต่กรณีสำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงและได้รับแจ้งการเพิกถอนจากสำนักกระทรวงประเทศแล้ว ให้ถือว่าคำขอจดทะเบียนหรือทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ระบุข้อความคุ้มครองในราชอาณาจักร ถูกถอนคืน ละทิ้ง ปฏิเสธหรือเพิกถอน แล้วแต่กรณี สำหรับสินค้าทั้งหมดหรือบางอย่าง ณ วันที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอน และในกรณีที่ประเทศไทยเป็นสำนักงานต้นทางเมื่อเกิดเหตุดังกล่าว ให้แจ้งไปยังสำนักกระทรวงประเทศด้วย (มาตรา ๗๙/๑๐)

๑๕.๙ กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ทะเบียนระหว่างประเทศถูกเพิกถอนโดยสำนักกระทรวงประเทศเนื่องจากเหตุตามมาตรา ๗๙/๑๐ อาจยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรสำหรับสินค้าเดียวกันได้ โดยต้องเป็นการยื่นภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าวันที่จดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๗ หรือวันที่บันทึกการขอรับความคุ้มครองภายหลังการจดทะเบียนระหว่างประเทศตามมาตรา ๗๙/๘ แล้วแต่กรณี เป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร (มาตรา ๗๙/๑๑)

๑๕.๑๐ กำหนดให้หนังสือเรียก หนังสือแจ้ง หรือหนังสืออื่นใด ที่มีถึงผู้ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศหรือเจ้าของทะเบียนระหว่างประเทศ ตัวแทน ผู้รับมอบอำนาจหรือบุคคลอื่นใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งไปยังสำนักกระทรวงประเทศ เพื่อแจ้งต่อไปให้บุคคลนั้นทราบ เว้นแต่เป็นกรณีที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การส่งหนังสือดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้การส่งดังกล่าวมีผลถือว่าผู้นั้นได้รับหนังสือแล้ว เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗๙/๑๒)

๑๕.๑๑ กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายออกกฎกระทรวงเกี่ยวกับการขอและการจดทะเบียน การขอบันทึกการจดทะเบียนระหว่างประเทศแทนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักร การขอรับความคุ้มครอง การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน และการต่ออายุการจดทะเบียน รวมทั้งการดำเนินการอื่นใดภายใต้พิธีสารมาดริด (มาตรา ๗๙/๑๓) และกำหนดให้การออกกฎกระทรวงตามหมวด ๑/๑ นี้ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพิธีสารมาดริด รวมทั้งกำหนดให้คำดำเนินการในต่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดเป็นไปตามที่อธิบดีประกาศตามที่สำนักกระทรวงประเทศกำหนด (มาตรา ๗๙/๑๔)

๑๕.๑๒ กำหนดให้นำบทบัญญัติในหมวด ๑/๑ นี้ใช้บังคับแก่เครื่องหมายบริการเครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม ที่ขอจดทะเบียนระหว่างประเทศภายใต้พิธีสารมาดริดด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๗๙/๑๕)

๑๖. กำหนดฐานความผิดเรื่องการนำหีบห่อหรือภาชนะที่แสดงเครื่องหมายการค้า เครื่องหมาย
รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ของบุคคลอื่นที่จดทะเบียนไว้มาใช้สำหรับสินค้าของตนเอง หรือของบุคคลอื่น
(เพิ่มมาตรา ๑๐๙/๑)

๑๗. ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๑๘. กำหนดบทเฉพาะกาล (มาตรา ๓๕ ถึง มาตรา ๓๘) เพื่อรองรับคำขอและการดำเนินการต่าง ๆ
ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออก
ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

นางสาวจุฬาพัฒน์ ช่างเกต / จัดทำ